

Hayatı Anlamlandırmak

Esas mesele hayatı anlamlandırmaktır. Duvarlar yerine yeni köprüler kurmaktır.

Çünkü hayat bir seferdir. Bir yolculuktur.

Bu yolculukta aşikâr olan bir şey varsa, o da noksanlıktır. Bu noksanlık, bazen huzursuzluğa dönüşür.

Onun için yürümeye başlarız.

Bu nedenle öğrenmek isteriz.

Bu nedenle koşarız.

Bu nedenle ileri gideriz.

Bu nedenle çelişkiler yaşarız.

Bu nedenle debelenmeler yaşarız.

Bu nedenle ibadet ederiz....!

Aslında her şeyi o huzursuzluğu gidermek ve tamamlanmak için yapıyoruz. Aslında kaynağa kavuşmak için didiniyoruz.

Kısacası kaynağı arıyoruz.

O kaynak Rab'dır. O kaynak SEVGİDİR.

Onun için sosyal yaşamın günceli içinde kaynaşırken, kaynağa ulaşma bağlamında, yapmamız gerekenleri ihmal etmemeliyiz.

Görevimizi ifa etme süreçlerinde insan olduğumuzu, noksan olduğumuzu unutmamalıyız. Buradaki esas görevimiz noksanlığımızı tamamlamaktır. Gönül

zenginliğinden gelen manevileşme duygularını arttırmaktır. Aynı organizmanın farklı organları olduğumuzu devamlı hatırlamak/hatırlatmaktır.

Tamamlayıcı bir anlayışla yaklaşırsak, paylaşıldıkça çoğalan ve büyüyen sevginin en büyük hazine olduğu kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Onun için diyorum ki, hayat hatırlamaktır. Hayat paylaşmaktır. Hayat hizmettir. Hayat gönülleri ziyaret etmektir. Hayat vefadır. Hayat vicdandır.

Vicdan, hem özel, hem toplumsal, hem de evrensel olanla bağlantı kurmamızı sağlar.

Çünkü herkesin hayatta kendine özgü bir işi ve misyonu vardır; herkes, tamamlanması gereken somut bir görevi yerine getirmek zorundadır. Bu çerçevede kimsenin yerine başka biri konulamaz ve hiçbir yaşam tekrarlanmaz. Bu bakımdan herkesin görevi, onu gerçekleştirmek için eline geçen özgül fırsat gibi, benzersizdir.

Bu benzersizlik, sevmek, yaşamak, yaşatmak, öğrenmek, gelişmek, geliştirmek, sorumlu davranmak, ardından da insani anlamda onur ve miras bırakmak demektir.

Bu benzersizliğin içinde, toplumun ve herkesin ortak yararı için verilmiş olan bazı yetenekleri, imkânları, armağanları keşfetmek, tanımak ve kullanmak, toplumsal yaşamı zenginleştirir. Toplumsal yaşamı dengede tutar. Hayatı zenginleştirir.

Bu denge, bencil olmayan, anlayış gösteren, sevginin gereklerini yerine getiren esnek bir tutumla şekillenir.

Onun için dua ediyorum ki, hayatın eksik ve tatsız yanları sevgi ile dolsun.

Dolsun ki, sosyal farkındalık ve olgunluk gelişsin.

Gelişsin ki, yaşam sever yaklaşımlar hayat bulsun.

Hayat bulsun ki, hepimizi, herkesi daha çok sorumlu davranmaya sevk etsin. Özgünlük ve özgürlük güçlensin. Önyargılar ve olumsuz koşullanmalar yok olsun.

Çünkü hayat, insanlık ve manayla; sorumluluk vefayla; gönüller de muhabbetle dolunca, her şeyin anlamı ortaya çıkar.

Çünkü insanlık, soğuk ve karanlık boşluklarda değil, insanın içinden geçen yolun aydınlığındadır, yolun akışındadır, yolun genişliğindedir, yolun temizliğindedir.

Saygılarla.

Yusuf Beğtaş

Süryani Dili-Kültürü ve Edebiyatı Derneği Başkanı / Mardin